

kald paa det Beløb, han har betalt i Indfæstning, da han overtog Ejendommen. Det ærede Medlem talte om, at det under visse Forhold kunde blive billigere for den, der overtog Jorden. Men det tror jeg ikke paa nogen Maade. De skulle af en bebygget Jordlod svare i Indfæstning 5 pCt. af Jordens og Bygningernes Værdi og selv skaffe Besætning og Inventar, og i en bebygget Lod kunde de højst laane $\frac{2}{3}$ af, hvad Besætning og Bygninger koste. Kommunen kan laane indtil $\frac{2}{3}$, siges der. Men jeg ser ikke, at der er noget i Vejen for, at Kommunen kan bortfæste denne Jord uden at behøve at yde dette Laan. Velstillede Gaardmandssønner, Folk, der have den fornødne Kapital til at opføre Bygninger, vil der ikke være nogen Grund til at laane dette Beløb, og jeg ser ikke i Lovforslaget noget som helst, der hindrer, at de overtage disse Ejendomme. Hvis det i større Udstrækning skulde blive Tilfældet, vilde det jo være ret uheldigt, at de Penge, som vi for to Aar siden lovede de mindre bemidlede Landarbejdere, skulde anvendes paa denne Vis.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne talte om, at det var Samfundet, der skulde eje Jorden og have Ret til at udnytte og tilegne sig den Værdistigning, der kom. Det er jo en gammel Tale, men det er ikke det, der sker ved dette Lovforslag.

Det ærede Medlem udtalte, at af deres eget Arbejde skulde de vel have Fordelen, men de kunne ikke opnaa Fordelen af den Forbedring, de foretog paa Ejendommen. Den gaar tabt for dem og deres Børn paa Grund af de Bestemmelser, hvorefter der ved ethvert Ejerskifte skal fastsættes en ny aarlig Afgift efter Overenskomst eller ved Taksation. Jeg ser ikke, at man har sørget for, at de virkelig faa Udbyttet af deres eget Arbejde. Ville de ærede Forslagsstillere virkelig sørge for, at Samfundet bliver Ejer af Jorden, og at det kan udnytte og tilegne sig den Værdistigning, som fremkommer, tror jeg ganske vist, at man maa gaa til Statsfæste og det under saadanne Former, der virkelig sikre Brugerens Udbyttet og Indtægten af hans Arbejde og den Dygtighed, han har lagt i Ejendommen.

Jeg skal ikke udtale mig nærmere om dette Forslag. Det indeholder som sagt kun faa Bestemmelser. Jeg tror ikke, at det er skikket til at blive til Lov, og skulde det blive til Lov, tror jeg ikke, det vil faa nogen praktisk Betydning. Skulde det faa nogen Betydning, vil det kun være den, at en Del af de Penge, der vare til-

tænkte de mindre velstillede Landarbejdere til at skaffe dem eget Hjem og egen Virksomhed, vil gaa over i Hænderne paa helt andre Folk, som i Virkeligheden ikke paa denne Maade fortjene Statens Støtte

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kr. Pedersen): Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem for Grenaa (Pedersen-Nyskov). Det glædede mig for saa vidt at høre det ærede Medlem, som den Kritik, han kom med overfor Forslaget, var saglig. Han begyndte med at sige, at dette Forslag ikke anviste bedre Veje end dem, vi i Forvejen havde. Det fremgik ikke tilstrækkelig tydeligt af hans Udtalelser, om det ærede Medlem i Virkeligheden var imod Fæste eller ikke. For hvis han ikke er det, maa han indrømme, at der her netop er antydet en ny Vej. At der ved et Forslag kan være et og andet at rette, er almindeligt, selv naar Forslaget kommer fra den højtærede Regering. Jeg har ogsaa udtalt, at vort Parti vil være villigt til at rette baade her og der. Hvad det navnlig drejer sig om, er at komme til en Forhandling om dette Spørgsmaal og se, om der her i Tinget var Stemning for at fremme denne Sag og i det hele taget optage en Forhandling derom.

Det ærede Medlem kom ind paa, at en Revision af den nugældende kortvarige Lov var uheldig, og han antydede, at det var en Fejl, at man ikke havde foreslaaet ny Bevillinger i Stedet for. Det sidste kan det ærede Medlem let faa opfyldt, vi have slet ikke noget mod at gaa den Vej, det er den Slags Ting, vi godt kunne forhandle om. Vi have slet ikke noget imod, at man i Stedet for at bruge de 3 Mill. Kr., som efter de Oplysninger, vi have faaet, i alt væsentligt blive brugte efter det i den nuværende Lov nedlagte Princip, gaar over til, at der ved denne Lov bliver gennemført en Bevilling af Statskassen til dette særlige Formaals Fremme. Men jeg forstaar ikke, at det kan gøre noget, at man foretager en saadan Revision af Loven. Det er jo i og for sig heller ikke nogen Revision af Loven, men et Tillæg til Loven, og hvis Rigsdagen er enig deri, kunne vi altid befatte os dermed.

Det ærede Medlem for Grenaa kom ind paa, at jeg skulde have brugt en Udtalelse om, at de Folk, som havde faaet Laan efter den nuværende Lov, fortrøede det bagefter. Jeg tror ikke, at jeg har sagt noget saadant. Jeg tror, at jeg har sagt, at Folk, som have faaet